

1 Resolusjon 10

2 En framtidrettet fiskerinæring.

3 I en utvikling med økende sentralisering og større press på naturressursene er den landbaserte
4 fiskeindustrien og de minste fartøyene under press. Fortjeneste og avkastning knyttes i økende grad
5 til råstoffrettighetene og salg av disse. Den havgående flåten er langt mer ressurskrevende når det
6 gjelder energiforbruk enn sjarken, med opptil fem ganger mer drivstoff pr.kg fanget fisk.
7 Produksjonskjeden med frysing på feltet, transport til Kina, tining, filetering, pakking og til slutt
8 transport til Europa, er en belastning for miljøet og gir en dårligere kvalitet på sluttproduktet. Disse
9 utviklingstrekkene er ikke bærekraftige.

10 Grunnet kollaps i torskestammen er det nå innført forbud mot torskefiske i Oslofjorden. Forbudet vil i
11 første omgang være på 3 år. Det hersker stor usikkerhet om hvor lang tid torskestammen vil trenge
12 for å bygge seg opp, eller om kollapsen er permanent. Også Skagerrakkysten er rammet av
13 torskekrise. Dette er en krise også for fiskerne, som har fisket som hovednæring.

14 Regjeringen fastslår i sin melding at fiskeriressursene tilhører det norske folk, i fellesskap. Det er
15 derfor i utgangspunktet ingen enkeltpersoner eller enkeltelskaper som kan gis evigvarende
16 eksklusive rettigheter til vederlagsfritt å høste av (og tjene på) disse ressursene, mens andre stenges
17 ute fra å delta i fisket.

18 Med salg av kvoter og råstoffrettigheter er antall heltidsfiskere halvert siden år 2000. Mindre
19 fartøyer/sjarker, selger sine råstoffrettigheter/kvoter. Hovedvekt av kjøpere de store kystrederiene
20 med store båter, som håndterer 30-40 små kvoter. Og i 2008 ble lengde begrensninger på båter
21 endret og erstattet av lastevolum. Resultatet ble en gruppe på rundt 50 større fartøyer, med maks
22 lengde på 55 meter, som kan operere langt til havs og som i hovedsak leverer fangsten fryst til såkalt
23 «nøytrale fryselaagre». Tidligere ferskfisktrålere er i hovedsak erstattet med fryse- og
24 kombinasjonstrålere uten tilbudsplikt (leveringsplikt).

25 Hvitfisken er en naturgitt ressurs og er sammen med laksenæringen Norges største eksportnæring,
26 med unntak av olje og gass. I 2018 ble 50 prosent av hvitfisk sendt ut av landet for bearbeiding,
27 hovedsakelig til Kina, for så å bli returnert til Europa. Laksekonsernene overtar stadig større andel av
28 hvitfisknæringen og lokalt eide Nergård på Senja, kontrolleres nå av den islandske fiskerigiganten,
29 Samherji (under etterforskning for å ha overført penger til skatteparadis) og lakseselskapet Norsk
30 Sjømat fra Møre og Romsdal. I Finnmark er det kun en lokalt eid trålkonsesjon igjen, Hermes AS. Av
31 20 kvoter i Finnmark, disponerte Aker/Røkke 17 kvoter. Disse ble i 2016 solgt til lakseselskapet,
32 Lerøy Norway Seafoods AS/Havfisk, med hovedkontor i Bergen. Antatt fortjeneste, 1,2 milliarder
33 kroner. Havfisk er Norges største trållerederi og disponerer 10 trålere.

34 Når retten til å fiske gis til andre enn de som bor langs kysten, dør kysten.

35 Oslo Senterparti mener at:

- 36 • dagens kvotesystem bør avvikles. Fiskeressursene må i større grad forankres i
37 lokalsamfunnene. Ressursforvaltning med miljøfokus, reduksjon av jordavrenning og
38 næringsstalter til Oslofjorden for å stimulere bestanden og øke næringsgrunnlaget for lokale
39 fiskere.
- 40 • at pliktsystemet opprettholdes og styrkes. Det må skje en kvotereduksjon ved eksport av
41 ubearbeidet fisk. Frikjøp av aktivitetsplikt må baseres på markedspris.

42 at en større andel av den totale torskekvoten (trålstigen) forbeholdes kystflåten. Sjøarkflåten må
43 skjermes. Fangst i denne gruppen, leveres som dagfanget, fersk fisk til anlegg på kysten er en viktig
44 faktor